

Rättsfallssamlingen

Mål C-376/10 P

**Pye Phyo Tay Za
mot
Europeiska unionens råd**

”Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits gentemot Burma/Myanmar — Frysning av penningmedel för personer, enheter och organ — Rättslig grund”

Sammanfattning av domen

Institutionernas rättsakter — Val av rättslig grund — Förordning om förlängning och skärpning av restriktiva åtgärder som vidtagits mot ett tredjeland — Frysning av penningmedel tillhörande vissa personer och enheter som är associerade med ledningen i nämnda land eller står under dess kontroll

(Artiklarna 60 EG och 301 EG; rådets förordning nr 194/2008; rådets gemensamma ståndpunkt 2006/318 och 2007/750)

Det är riktigt att domstolen gjort en vid tolkning av artiklarna 60 EG och 301 EG. Domstolen inbegrep nämligen i uttrycket ”tredjeländer” i ovannämnda bestämmelser ledningen i tredjeländer, samt enskilda och enheter som är associerade med ledningen eller som direkt eller indirekt kontrolleras av denna. Denna tolkning underställdes inte desto mindre vissa villkor för att säkerställa att artiklarna 60 EG och 301 EG tillämpas på ett sätt som överensstämmer med deras syfte. Domstolen tillbakavisade härvid tolkningen att det är tillräckligt att de restriktiva åtgärderna riktar sig mot personer eller enheter som befinner sig i tredjeländer eller som på annat sätt har anknytning till ett tredjeland för att åtgärderna ska kunna anses ha vidtagits mot landet i den mening som avses i artiklarna 60 EG och 301 EG. En sådan tolkning av artiklarna 60 EG och 301 EG skulle innebära att dessa bestämmelser gavs ett alltför stort tillämpningsområde och att det inte togs hänsyn till kravet att de åtgärder som beslutas med stöd av dessa bestämmelser måste vidtas gentemot tredjeländer, vilket är ett krav som framgår av bestämmelsernas lydelse.

För att åtgärder som riktas mot fysiska personer ska kunna vidtas med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG, såsom restriktiva åtgärder mot tredjeländer, får de således endast avse ledningen i sådana länder och personer som är associerade med den. Detta krav säkerställer att det föreligger en tillräcklig koppling mellan de berörda personerna och det tredjeland som är föremål för de restriktiva åtgärder som unionen vidtagit. Samtidigt förhindras att artiklarna 60 EG och 301 EG ges en för vid tolkning.

Genom att anse att det är tillåtet att presumera att även familjemedlemmar till ledare för viktiga företag drar fördel av regeringens ekonomiska politik, har tribunalen utökat den kategori fysiska personer som kan bli föremål för riktade restriktiva åtgärder. Att tillämpa sådana åtgärder på fysiska personer enbart på grund av deras familjeband med personer som är associerade med ledningen i det berörda tredjelandet, oberoende av deras personliga beteende, strider mot domstolens praxis avseende artiklarna 60 EG och 301 EG. Domstolen har slagit fast att de restriktiva åtgärder som vidtagits mot ett tredjeland inte kan riktas mot personer som på ”annat sätt” är associerade med landet. Härigenom ville

domstolen begränsa de kategorier av fysiska personer som kan bli föremål för riktade restriktiva åtgärder till att gälla personer vars anknytning till det aktuella tredjelandet är helt uppenbar. Det rör sig här om ledningen i tredjeländer och om individer som är associerade med denna ledning.

Det kriterium som tribunalen använt för att inbegripa familjemedlemmar till företagsledare grundas på en presumtion som varken föreskrivs i förordning nr 194/2008 om förlängning och skärpning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar eller i de gemensamma ståndpunkterna 2006/318 och 2007/750, som förordningen hänvisar till. Denna presumtion uppfyller inte heller syftet med detta regelverk. En åtgärd som består av frysning av klagandens penningmedel och ekonomiska resurser kunde således, inom ramen för en förordning som syftar till att vidta sanktionsåtgärder mot ett tredjeland med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG, endast vidtas på grundval av precisa och konkreta omständigheter som visar att klaganden drar fördel av den ekonomiska politik som förs av ledningen i Burma/Myanmar.

Det följer av samtliga överväganden ovan att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fann att företagsledares familjemedlemmar kan antas dra fördel av den befattning dessa ledare har och därför även drar fördel av regeringens ekonomiska politik, varför det föreligger en tillräcklig koppling, såvitt avser artiklarna 60 EG och 301 EG, mellan klaganden och militärregimen i Burma/Myanmar.

(se punkterna 60–66 och 68–71)